

ZORION-BIDETIK

Bizitza zear
zorion-aize
nai arnastu?...
Mingain zitalez
ez jñor, otoi,
zirikatu.

Euzki-estaía
illaun zuria
garitzan lez,
bare ta mazal
zabiltz, tai barik,
on egiñez.

Ezti, me, samur,
urdin, sutsua
bedi nainun,
gotzonarena
zure dirdaizko
begirakun.

Zure abotsa,
ixil, geldia
espe iduri;
uler bearrak
bakar ulertuz
soil ta urduri.

Zure eskuak, *zeri*
Lili-buru bi
txit zuriak,
estutzekoan
usain gozoa
darienak.

Ta, zure oiñak?
Aingeru-ego
arin-lerden:
txarrerako sor,
onerako gert
an ta emen.

Eta azpikeriz
oiñok ba'zinduz
min-zauritu,
ager zakioz
lore antzera
barre argitsu.

Eguzkiak noiz
goria peitu?
Egundo bez.
Olan bizirik
beti zara zu
zori onez.

ESKU UTSAK

Ez dakit nik, baiña bai laiño ta mendiak..
Min dot biotz erdian, oso ikaragarri;
lotsa naz soin dardara, matrail-azal gorri.
Naita luzez bizi, uts dodaz esku biak.

Min baltzez zamaturik mozkortua nabil:
negar-ibai begiak ta buru apala.
Norantza zuzen daiket ene urrats argala?
Ai, ene! Zer gerta yat? Eskale naz zirtzil.